

Дорогі співбрати і друзі,

Гарного свята святого Йосифа!

Я пропоную вам роздумати над постаттю святого Йосифа як прикладу служіння місії Вселенської Церкви. Традиційно всі середи, особливо у березні, присвячені святому Йосифу, який є нашим заступником, підтримкою і вчителем духовного життя. У наших осередках статуя святого Йосифа завжди знаходиться на видимому місці.

Велич святого Йосифа близька людяності кожного з нас: людина щоденної присутності, непомітної і привітної. Така присутність робить нас відповідальними за життя наших братів і сестер.

Нехай святий Йосиф стане взірцем присутності, щоб ми були справжніми християнами-місіонерами, які посвячуються іншим. Я вірю, що оновлене набоженство до святого Йосифа принесе рясні плоди добрих справ для кожного з нас.

■ **о. Роман Яхимович, SDB,**
Регіональний радник Європи
Центр-Північ

COVID-19 несе надію?

Коли я представляв гасло на цей рік, то казав, що не можу оминати увагою те, що вразило весь світ. Ми й зараз переживаємо складні часи. Ми не могли собі такого навіть уявити. У ці місяці ми побачили багато проявів посвяти і самопожертви. І як Салезіянська Родина ми зробили багато добра і допомогли багатьом людям з креативністю нашого батька Отця Боско.

Кажуть, що скоро настануть нормальні часи. І у мене питання: що означає ця «нова нормальність», про яку зараз стільки говорять? Що залишиться в нас після цього року? Може, хтось організує експрес-курс про компенсацію «втраченого часу» і втраченої економіки? Це буде простий кошмар чи, навпаки, це стане чимось позитивним для організації суспільства? «Нова нормальність» принесе щось нове і змінить на краще цю дійсність? Я не знаю, хто й на що очікує, але відчуваю, що на нас чекає шлях, яким ми пройдемо, роблячи все можливе для того, щоб допомогти іншим.

Хтось постійно скаржиться, не звертаючи увагу на інших. та на щастя є й такі люди, які керуються особливим динамізмом життя, зосередившись на любові і служінні, люди, які живуть надією. А коли в наших серцях живе надія, то розуміємо, що любов і служіння є основним сенсом у світі, де так бракує людяності. І справді, з нашої точки зору, надія є головним інгредієнтом любові.

І я бажаю всім, щоб ця надія палала у нашому салезіянському і місіонерському світі.

■ **Отець Анхель Ф. Артіме, SDB**
Генеральний настоятель

ДЛЯ РОЗДУМІВ

**За що я можу
дякувати «новій
нормальності»?**

**Як я можу нести
більше надії іншим?**

Я ЙОГО ПОСЛАННИЦЯ В АЛБАНІЇ

Як сестра ФМА з Мексики опинилася в Албанії? Це ти вирішила переїхати сюди?

Я й уявити такого не могла. У 1999 році Провінційна настоятелька відвідала нашу обитель у Тустла-Гутьєррес, столиці штату Чіapas. Вона запитала, чи я не хотіла б стати місіонеркою ad gentes!!! Для мене це було, як грім з неба. Я не знала, що відповісти. Настоятелька сказала: «Подумай як-слід, помолись і повідом до свята Йосифа. Я була дуже спантеличеною. Місії? Ad gentes? Африка? Я багато молилася. Якщо чесно, я не хотіла нікуди їхати, бо мені було добре й там, де я була. Я йшла до Господа й казала: «Якщо це Твоя воля, ось я. Я не хочу ні від чого відмовлятися, але якщо це просто слова настоятельки, то мені й тут добре». Я боялася покидати Мексику, мою благословенну землю. І ось я тут. І саме тут Він хотів побачити мене. І це мені подарувало надзвичайний спокій. Я нічого не просила. Це Він мене послав.

Адбанці чимось приваблюють тебе?

Звичайно. Мені дуже багато подобається в місцевих жителях. Передусім мене вразила їхня привітність і гостинність. Ти не тільки почувашся, як вдома. Тобі просто пропонують і готові віддати все. Це дуже приємні люди. Вони надзвичайно радісні і завжди готові святкувати, вчитися і пізнавати. Відколи я в Албанії, кожен день для мене неначе свято!

Звідки у тебе стільки сил, натхнення і терпеливості у твоєму місіонерському служінні?

Ну й питання! Передусім це впевненість, що я чиню Божу волю. Коли я покинула Мексику, щоб переїхати в Італію, я сказала мамі: «Не переживай. За рік я повернуся». І я їхала з думкою, що у випадку повернення до Мексики я буду дуже задоволеною. Але згодом я відмовилася від таких думок і полюбила свою «надзвичайну спадщину» завдяки підтримці Богородиці, яка завжди була моєю подругою, провідницею і радницею.

Народилася у Морелії (штат Мічоакан, Мексика). У шість років заринулася у салезіанський світ. У 22 роки склала перші обіти як сестра ФМА. Духовну і професійну підготовку отримала в Мексиці. Дипломований педагог.

З 2000 року працює в Албанії. Зараз живе у спільноті в місті Шкодер, де відповідає за школу та економіку місцевої спільноти ФМА.

Таїнство Покаяння

За краще розуміння цінності таїнства Покаяння.

Молімося, щоб глибше усвідомлювати і розуміти безмежне Боже милосердя у таїнстві Покаяння.

